

mérték, azaz a keresztyén erkölcs így tünteti azokat által, akik annak felmutatására tettek esküt.

A konkrét tények, és Nagytiszteleted által leírt mondat az előbbieket állítja. Ha mégsem erre gondolt és csak pontatlanul, mondandóját végig nem gondoltan fogalmazott Nagytiszteleted, úgy két szomorú és elgondolkodtató megállapítás tehető.

Az *első*: Nagytiszteleted semmit sem tud a két éve folyó „romboló események” érdemi háttéréről, a valós tényekről, illetve, és ez a *második*: fogalma sincs arról, hogy az elmúlt tizenkét év során hogyan élt és hogyan szolgált a gödöllői gyülekezet.

Tájékozódásul szíves figyelmébe ajánlom Főjegyző úrnak az évente tartott egyházmegyei közgyűléseken ismertetett és elfogadott esperesi jelentések Gödöllőre vonatkozó megállapításait. Ezekből egyértelműen kiderül, hogy vagy az éves esperesi jelentésekben foglaltak hamisak és megtévesztők, vagy Nagytiszteleted hevenyészett és zavaros levelében foglaltak valótlanok. A kettő egyszerre nem lehet igaz – Arisztotelész óta.

Ha Nagytiszteletű Főjegyző úr a presbitérium által elrendelt könyvvizsgálat során feltárt valós állapotok és események tudatában írta azt, amit írt, akkor tragikus vég felé vette útját egyházunk „rendje és élete”! [Álljon itt két rövid idézet az ellenem folytatott koncepciós fegyelmi eljárás kapcsán született bírósági határozat indoklásában szereplő ténymegállapításból. A panaszolt által tett „*kijelentések nemcsak arra voltak alkalmasak, hogy a Magyar Református Egyházat lejárassák ..., hanem arra is alkalmasak voltak, hogy esetleg az egyházközség Líceumának sok-sok tízmillió forintos kárt is okozzon*”. (4. és 5. oldal) „*Megállapítható tehát az egész Mészáros család anyagi összefonódása az alapítványokkal, mely összefonódást a jövőben az egyházközségnek meg kell szüntetnie, hiszen nem megengedhető, hogy bárkinek is a szolgálatból végzett presbiteri munkájával kapcsolatban még csak a látszata is felmerüljön, hogy abból bármilyen anyagi haszna is származik akár magának, akár családjának*” (4. oldal).]

Merem remélni, hogy ez utóbbiban nincs igazam, és csak Nagytiszteleted volt indulatosabb az egyházkormányzáshoz szükségeseinél.

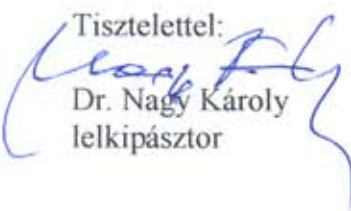
A levél utolsó mondata olyan, mint a megelőző többi: egyszerre megdöbbentő és elgondolkodtató. „Hiszem, hogy Nagytiszteletű úr sem akarja, hogy másképp legyen ez Gödöllőn.”

Tisztelt Főjegyző Úr!

Nagyon sokan akarjuk, hogy valóban „másképp legyen” Gödöllőn! Azt akarjuk, hogy a világ igazodjék hozzánk, arra méltó gyülekezethez, és ne mi „szabjuk” magunkat a világhoz!

A 2 Tim 1,7 versével kívánok Áldást, békességet!

Tisztelettel:

Dr. Nagy Károly
lelképásztor